

[Kai Moltke.]

koncernregnskaber på. Han skriver i den artikel, der var i Højskolebladet for den 24. maj 1968, følgende:

„For det andet har det stor betydning, at fidusmagere får uanede muligheder ved manipulationer mellem datterselskaber med forskelligt regnskabsår. Det betyder, at de kan skabe dobbelte afskrivninger på samme varebeholdninger. Men det betyder også — som tilfældet sikkert har været i Boss — at man kan få de samme værdier til, helt eller delvis, at optræde som aktiver i flere selskaber.

Det klares simpelt hen ved, at et selskab med regnskabsafslutning 1. januar optager sin lagerbeholdning til dagspris og derefter sælger den i januar til næste selskab, som har regnskabsafslutning 1. februar. Salget finder sted til underpris, men lageret optages i næste selskab til fuld pris. Det er en skrue uden ende, som man i stor udstrækning praktiserede ved den store svindel i Transatlantisk Kompagni i midten af tyverne“.

Se, hvis vi skal have noget ud af de ændringer af den ene eller anden art, som vi her står over for, så tror jeg, det er ganske nødvendigt én gang for alle at gøre ende på de skæve regnskabsår først og fremmest inden for sammenhængende koncerner, hvor det gælder afskrivninger, hvor det gælder opførelse af aktiver. Uden en sådan ændring i loven vil den miste enhver praktisk værdi. Nu har handelsministeren i dag givet udtryk for sin stilling til hele dette spørgsmål med hensyn til koncerner, filialer og datterselskaber, opførelse af aktiver to gange i samme år, afskrivninger på de samme ting. Vedtagelsen af et forslag herom kan dog vist ikke forhindre, at man senere ajourfører den samlede lovgivning.

Som sagt, hvad angår kommanditselskabernes regnskabspligt og alt det andet, vender vi jo tilbage til det i den kommende tid; jeg tror, det er ganske nødvendigt, at man ikke nøjes med løfter om ændringer, når vi engang er kommet ind i fællesmarkedet, for så kan det godt være, det tager nogen tid endnu, inden vi får en revision af aktieselskabsloven.

Der kan også gå nogen tid, inden man enes om en nordisk aktieselskabslovgivning

under disse vilkår, men jeg synes, det er udmærket, at dette forslag går i udvalg. Det er vigtigt, at man f. eks. ikke nøjes med at begrænse, men forhindrer aktieselskabsformens misbrug i skattemæssig henseende, at man tager fat på hele problemet om filialer og koncerner, at man først og fremmest giver pligt til, at store selskaber og finansieringsinstitutter bliver noteret som de faktiske indehavere af et aktieselskab, og at de iøjnefaldende misbrug med hensyn til skæve regnskabsår, som vi havde i Boss, som vi havde i Kirk-koncernen, bliver betragtet som noget, der må bremses. Endelig er jeg ligesom hr. Sigsgaard interesseret i at se, hvem det var, der i panik, da garantien kun gjaldt til 1. marts, solgte deres aktier, og hvilke banker, hvilke store selskaber der stod som købere på et tidspunkt, hvor man vistnok kan sige at kursen kom til at ligge lavest.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Jeg har under den debat, der har været ført nu, en gang imellem siddet ligesom ved siden af mig selv og hørt på det, der blev sagt, som om jeg ikke havde noget at gøre med sagen. Det var egentlig ganske morsomt; bl. a. fordi flere af ordførerne har beklaget sig over, at dette forslag var så tyndt, så spinkelt, og at formuleringerne var så blide. Det er bedrøveligt, at sansen for understatement er så ringe. Fru Lis Groes sagde, at hun havde rigtignok megen utålmodighed, ikke bare en vis utålmodighed. Hr. Kai Moltke mente, at mulighederne for at udnytte aktieselskabsformen til at omgå skattelovgivningen ikke alene skulle begrænses, men forhindres.

Jeg synes nok, det er at tage munden meget fuld i begge tilfælde. Man er nok nødt til at begrænse sig lidt, til at tro på, at i denne verden vil det være lyksaligt, om man kan få ændret nogle få skavanker, få forbedret en lille smule.

I hvert fald forekommer det mig, at dette fromme ønske får relief, når man hører handelsministerens tale til at begynde med, for det viste sig jo, at ikke engang sådan nogle beskedne og blide ændringer kunne vi rigtig få klaret, fordi det var u hensigtsmæssigt at få en revision af aktieselskabsloven nu, for hvis — når — vi kom i fællesmarkedet, skulle vor lovgivning jo tilpasses fællesmar-